

sige, at nu er Formaalet opfyldt, og derfor kan vi ved en dertil sigtende Lovgivning undlade at opkræve denne Skat.

Det ærede Medlem Hr. N. Neergaard gjorde sig til Talsmand for, at den skulde overføres til Statsbanerne og benyttes til en Takstnedsættelse for Gods- og Kreatur-taksterne, men tilføjede det, som er saa indlysende rigtigt, at man naturligvis ikke kunde gøre dette uden at have Sikkerhed for, at Forholdene ogsaa i Fremtiden vilde tillade en saadan Takstnedsættelse. Det er jo det, der er det højst besynderlige, og som viser, at denne Tanke ikke er en naturlig Tanke, at man vil benytte en Sum, der falder een Gang for alle, til en Nedsættelse paa en Indtægtskilde, som løber til Stadhed. Man maatte have Sikkerhed for, at Nedsættelsen fremdeles var mulig, hvis man skulde kunne gøre det, men jeg maa hævde, at det naturlige er, at man gaar den Vej, som vi har ønsket at gaa.

Det ærede Medlem opstillede en Rangforordning, saaledes at først maatte Nedsættelsen ramme Kreatur- og Godstaksterne. Vi erkender, at det er i høj Grad ønskeligt, at saadanne Takster nedsættes, og vi er fuldstændig enige med det ærede Medlem i, at Statsbanerne gennem en nøje Gennemgang af sit Budget og en Revision af sit Personalebehov bør søge at komme nedad, saa at en Takstnedsættelse derved bliver mulig, men for de almindelige Bevægelser paa Statens Budgets Omraade maa Nedsættelse paa de direkte Afgifter være det første.

Det ærede Medlem nævnte dernæst de kommunale Skatter som det, der skulde nedsættes. Jeg har allerede sagt, at vi erkender, at disse er meget tyngende, og vi ser, at det er en Opgave at lette dem; men naar det ærede Medlem kommer til dette Resultat, ja, saa naar han derved Overensstemmelse med Landboorganisationernes Ønske, og han naar Overensstemmelse med det radikale Partis Henvendelse til Regeringen af 4. Juni i Aar; men han naar samtidig Uoverensstemmelse med det Standpunkt, hvorpaa han selv og hans Gruppe stod i Foraaret, da man afgav Betænkning om Indkomst- og Formueskattens Forhøjelse og deri sagde, at det, der maatte være Opgaven, var at komme til den generelle Nedsættelse i Medfør af Skatte-lovens § 53, tror jeg det var.

Denne Svingning er ikke uinteressant, og det er heller ikke uinteressant at lægge Mærke til, at det ærede Medlem, som ellers altid ved Finanslovens første Behandling

lægger ud til en lille Skærmydsel med det ærede Medlem Hr. Rode, i Aar aldeles intet har sagt, der kunde indeholde blot den svageste Opfordring i den Retning. Ikke et Ord om de Radikale og heller ikke noget om det, som det ærede Medlem dog var saa sikker paa kort efter, at han kom hjem fra sin Udenlandsrejse, at Klarhed maatte tilvejebringes om Regeringens Stilling, om dens parlamentariske Grundlag. Frem for Erindringen træder det ærede Medlem Hr. Kraghs Udtalelse om, at Venstre ønsker at forbeholde sig sin Stilling i Fremtiden. Man ønsker at forbeholde sig, om det skal gaa til den ene Side eller til den anden Side. Man ønsker ogsaa at forbeholde sig sin Stilling til, hvorledes det parlamentariske Grundlag for Fremtiden skal være.

Det vilde have været saare interessant, om det ærede Medlem Hr. N. Neergaard, der jo er saa anerkendt sagkyndig paa dette Omraade, vilde have udtalt sig om dette Spørgsmaal, men dette udeblev jo desværre, og jeg tror ikke, at dette Spørgsmaal fra anden Side vil blive taget op. Baade fra radikal Side og fra Venstres Side har man jo Brug for Tid til de Overvejelser, som gaar saa dybt i mange Venstresind, enten disse. Sind nu har den ydre Paaskrift radikale, eller de ikke kan smykke sig med denne Betegnelse. Vor Stilling er derimod kendt og utvetydig.

Den Debat, der føres i Aar, har, som jeg allerede tidligere har sagt, i udpræget Grad Karakter af en Adressedebat. Der mangler kun een Ting: Adressen, Henvendelsen til Regeringen. Og her skal jeg tillade mig ganske kort med den højtærede Formands Tilladelse at citere, hvad den nuværende højtærede Socialminister sagde den 15. Oktober 1923, Folketingstidende for 1923—24, Sp. 313, at det er ganske almindeligt rundt omkring i Verden, naar der ikke er fuldkommen Sikkerhed for, at det parlamentariske Grundlag er i Orden for den siddende Regering — jeg indskyder, at det tør vel nok siges, at det ikke er fuldkommen sikkert, at Grundlaget er i Orden efter de Udtalelser af de ærede Medlemmer Hr. Rode og Hr. Dahlgard, som jeg allerede har citeret —, at der stilles et Forslag til Dagsorden. Den nuværende højtærede Socialminister sagde endvidere: „i Regelen er det Ministerierne selv, der forlanger et Til-lidsvotum, dette undgik imidlertid den nuværende Regering omhyggeligt“ — det var Regeringen Neergaard — „og ingen af dens Partier vovede nogen Sinde at stille et Til-lidsvotum; saa stillede vi et Mistilids-